

[Norlev.]

hvor der ikke bare trænges til Kontrol, men til at faa ophævet Restriktioner. Maa jeg nævne et Par enkelte aktuelle Ting. Saa vidt jeg forstaaer, har vi det stadig her i Danmark saaledes, som det blev fastsat i Englands-Overenskomsten af 2. Juni 1933, at engelske Handelsrejsende skal betale for at faa Lov til at arbejde her i Danmark og sælge engelske Varer til Danskerne. Vil de være her i 15 Dage, skal de betale 40 Kr., i 45 Dage 100 Kr. og i et Aar 300 Kr. Jeg begriber ikke, hvad det skal til. Det forekommer mig dog at være rent Drilleri over for en af vore allerbedste Kunder, naar vi siger, at deres Repræsentanter ikke maa være her i vort Land og arbejde paa at sælge deres Varer til os, medmindre de betaler en saa og saa stor Sum.

Lad mig tage et andet Omraade. Jeg ved med Sikkerhed, at der inden for Tekstilbranchen eksisterer en Aftale — jeg ved ikke, om det er med Staten eller kun med et underordnet administrativt Organ —, som gaar ud paa, at der ikke kan opsættes flere Tekstilvæve her i Danmark. Hvis man vil have en ny Væv, skal den gamle slaas i Stykker. Dermed er Konkurrence paa dette Omraade udelukket, og det vil sige, at man har udelukket de unge fra at etablere sig.

Jeg vil gerne henstille til det høje Ministerium, at det tager disse og lignende Spørgsmaal op til Overvejelse, for det er nu engang saadan i Øjeblikket, at Ungdommen paa mangfoldige Omraader er handicappet, grundet paa alle de Restriktioner, vi har, og grundet paa hele den Krigsøkonomi, vi har faaet indført. Der er meget, som bør afskaffes. Vi kan ikke blive ved at køre rundt i den Ring, at vi ved Jord- og Toldmonopoler giver den besiddende Klasse en Socialhjælp paa mange Hundrede Millioner Kroner aarlig og saa ved Skatter søger at tage noget af det igen for at uddele det til de besiddelsesløse. Det er et meget daarligt System for Samfundsøkonomi, og vi mener fra Retsforbundets Side, at en Nyorientering her er en afgjort Nødvendighed.

Derfor har det ogsaa interesseret os, at den højtærede Statsminister i sin Programtale talte om Rationalisering af vort Skattesystem. Der er ikke noget, der er mere nødvendigt, end at vi faar rationaliseret dette System. Hvad angaar de indirekte Skatter, ved enhver, at de er altid tilbøjelige til at vende den tunge Ende nedad, de bliver til størst Udgift for det store forbrugende Folk. Og hvad værre er: indi-

rette Skatter virker altid varefordyrende, saaledes som den tidligere højtærede Finansminister, det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, udtrykte det, da han ved Fremsettelsen af Lovforslaget om Bortfald af Tøjskatten udtalte, at Bortfaldet af denne Skat selvfølgelig ogsaa vilde mindske Vareprisen. Ja, naturligvis, for Skat paa Varer maa altid fordyre Varerne, og naar Varerne fordyres, svækkes Købeevnen, og naar Købeevnen svækkes, svækkes Efterspørgselen, og det fører direkte til mere Arbejdsløshed.

Dette vil vi fra Retsforbundets Side gøre, hvad vi kan for at skabe Oplysning om, for vi er overbeviste om, at skal vi have løst vort Beskæftigelsesspørgsmaal, saa skal det ikke først og fremmest være ved, at Staten øser en Masse Penge ud i det Øjemed, men det skal være ved, at vi skaber en sund og naturlig Efterspørgsel hos det store brede Folk.

Med Hensyn til de direkte Skatter er Forholdet i Virkeligheden det samme. Hvis vi tænker paa Danmarks eneste Raastof, Muldjorden, saa er Forholdet det, at to Landmænd, som ejer lige meget Jord, men som der er den Forskel paa, at den ene er flittig og initiativrig, den anden doven og magelig, vil faa meget forskellige Indtægter, og hvad sker der saa? Saa kommer vore Skattemyndigheder og siger til ham, der har udnyttet dette Raastof godt: Det er pænt af dig, kære Ven, at du har faaet det saadan til at gro paa Danmarks Jord og skabt saa mange Værdier for os, nu skal du straffes med højere Skatter! Men til den dovene siger man: Det er beklageligt, at du sover saa længe om Morgenen og tager den med Ro hele Dagen, men nu skal du slippe billigt i Skat! Det omvendte burde være Tilfældet. Og dette gælder i Virkeligheden ikke alene, naar der er Tale om Landbrug, men om alle Erhverv. Direkte Skatter er Straf paa Flid og Præmie paa Dovenskab.

Den tidligere højtærede Statsminister, det ærede Medlem Hr. V. Buhl, har engang fremsat den Fordring, at vi skulde betale vor Skat med Glæde, og det kan der være noget om for en Finansminister, selvfølgelig. Jeg har dog ikke Indtryk af, at hverken det ærede Medlem Hr. V. Buhls egne Partifæller eller andre Skatteydere er saa overmaade begejstrede, naar de faar deres Skatteblanket, og de modtager heller ikke Skatteopkræveren med Vin og Kransekage; men det skyldes i meget høj Grad, at vort Skattesystem er saadan, at Menigmand ikke kan se det rationelle deri. Den eneste fuldt rationelle Statsindtægt, vi kan faa, er at